

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217209896
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1217209896.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou, v právnej veci žalobcu: D. G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. L. U. XX, Y. Y., A. H., zast.: JUDr. Romanom Grigelom, advokátom so sídlom Nad plážou 16, Banská Bystrica, proti žalovanému: G. Y., nar. XX.XX.XXXX, U. XX, Y., A. H., zast. JUDr. Ľubomírom Zlochom, PhD., advokátom so sídlom Kamenárska 17/A, Bratislava, o zaplatenie 723,45 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.134,95 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % od 21.02.2017 do zaplatenia zo sumy 171,62 eur, od 21.03.2017 do zaplatenia zo sumy 179,40 eur, od 21.04.2017 do zaplatenia zo sumy 174,01 eur, od 21.05.2017 do zaplatenia zo sumy 177,32 eur, od 21.06.2017 do zaplatenia zo sumy 176,40 eur, od 21.07.2017 do zaplatenia zo sumy 179,65 eur, od 21.08.2017 do zaplatenia zo sumy 178,82 eur, od 21.09.2017 do zaplatenia zo sumy 180,04 eur, od 21.10.2017 do zaplatenia zo sumy 183,19 eur, od 21.11.2017 do zaplatenia zo sumy 182,51 eur, od 21.12.2017 do zaplatenia zo sumy 185,60 eur, od 21.01.2018 do zaplatenia zo sumy 185,01 eur a od 21.02.2018 do zaplatenia zo sumy 186,27 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.05.2017 sa žalobca domáhal vydania rozsudku, ktorým by bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu sumu 723,45 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 171,62 eur od 21.02.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 179,40 eur od 21.03.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 174,01 eur od 21.04.2017 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že žalovaný sa s ním dohodol, že žalobca si zoberie úver zo svojej banky (Tatra banka) a poskytne žalovanému pôžičku z tohto úveru. Žalobca uzavrel s Tatra bankou zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 23.03.2015 a získal bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 13 750 eur s úrokovou sadzbou 7,9 % ročne, výška RPMN 8,31 %, výška priemernej RPMN 10,28 %, počet mesačných splátok 72 (úver sa má splácať 6 rokov), výška splátky 241,15 eur, termín splátky vždy do 20. dňa príslušného mesiaca. Následne žalobca požičal žalovanému rovnakú sumu 13.750,-eur vkladom na jeho osobný účet v Slovenskej sporiteľni dňa 23.03.2015. Pritom sa ústne dohodli, že žalobca poskytuje žalovanému pôžičku odplatne s rovnakým úrokom, ako je výška úroku úveru od Tatra banky a žalovaný bude žalobcovi pôžičku s úrokmi splácať mesačne do 20. dňa každého kalendárneho mesiaca v rovnakej výške, ako musí žalobca splácať úver Tatra banke, pričom prvá splátka mala byť do 20. apríla 2015. Dohoda medzi žalobcom a žalovaným bola teda koncipovaná tak, aby žalobca na predmetnom úvere neprerobil, ale ani nič nezískal v súvislosti s pôžičkou. Žalovaný túto dohodu (zmluvu o pôžičke) aj dodržal a za mesiace apríl 2015 až január 2017 pôžičku žalobcovi

splácal. Po splátke zo dňa 18.01.2017 vo výške 241,15 eur však žalovaný prestal splácať uvedenú pôžičku a oznámil žalobcovi, že ju ani splácať nebude, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania so splátkami.

3. Uznesením zo dňa 29.3.2018 č.k.11C/32/2017-149 súd pripustil na návrh žalobcu doručený dňa 5.3.2018 zmenu (rozšírenie) žaloby na rovnakom skutkovom základe, a to titulom ďalších splátok žalovanej pôžičky za obdobie od mája 2017 do februára 2018. Predmetom konania je tak zaplatenie sumy 3.134,95 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % od 21.02.2017 do zaplatenia zo sumy 171,62 eur, od 21.03.2017 do zaplatenia zo sumy 179,40 eur, od 21.04.2017 do zaplatenia zo sumy 174,01 eur, od 21.05.2017 do zaplatenia zo sumy 177,32 eur, od 21.06.2017 do zaplatenia zo sumy 176,40 eur, od 21.07.2017 do zaplatenia zo sumy 179,65 eur, od 21.08.2017 do zaplatenia zo sumy 178,82 eur, od 21.09.2017 do zaplatenia zo sumy 180,04 eur, od 21.10.2017 do zaplatenia zo sumy 183,19 eur, od 21.11.2017 do zaplatenia zo sumy 182,51 eur, od 21.12.2017 do zaplatenia zo sumy 185,60 eur, od 21.01.2018 do zaplatenia zo sumy 185,01 eur a od 21.02.2018 do zaplatenia zo sumy 186,27 eur.

4. Tunajší súd vydal vo veci platobný rozkaz dňa 09.06.2017 č.k.11C/32/2017-22, ktorý bol uznesením zo dňa 19.07.2017 zrušený z dôvodu podania odôvodneného odporu žalovaným.

5. Žalovaný v odpore, ktorý bol súdu doručený dňa 03.07.2017 uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že mu poskytol pôžičku, ktorú prestal splácať. Spolu so žalobcom sa rozhodli spoločne podnikáť v oblasti predaja voňavých sviečok, v čom mal žalovaný praktické skúsenosti. Dohodli sa, že na spoločné podnikanie využijú firmu dcéry žalovaného SOUVLAGRIL s.r.o., v ktorej bol žalovaný zamestnancom, a ktorú plánovali so žalobcom spoločne odkúpiť. Účtovná hodnota spoločnosti bola 20.000,-eur. Dohodli sa, že ju odkúpi v pomere 50:50 a obidvaja sa stanú konateľmi. Na základe spoločnej dohody nadviazal žalovaný kontakt s americkým predajcom a poslal žalobcovi dňa 23.12.2014 návrh dohody a katalóg výrobkov. Žalobca s nadviazaním kontraktu s americkým predajcom súhlasil, o čom svedčí aj e-mail zo dňa 02.02.2015, kde mu poslal 1.400,-eur aj s dovetkom, že americký predajca Jim by to už mal mať vyrobené a zbalené. Keďže v tom čase bol žalobca v Thajsku, nestihli uskutočniť prevod obchodných podielov a peniaze posielal na jeho bežný účet. Po príchode testovacej vzorky objednali väčšie množstvo sviečok, a na túto objednávku žalobca poskytol finančné prostriedky. Tie vložil žalovanému dňa 23.03.2015 na jeho osobný účet, s tým že ich má žalovaný vložiť na účet ich budúcej spoločnej firmy a následne uhradiť faktúru do USA. Hneď po príchode peňazí na osobný účet žalovaného vybral žalovaný 10.000,-eur a vložil ich na účet firmy jeho dcéry. Ešte v ten deň bolo uhradené 6.613,-eur za faktúry za objednané sviečky. Takto boli použité ďalšie prostriedky, ktoré na účet žalovaného od žalobcu prišli. Po návrate na Slovensko uskutočnili prevod obchodných podielov. Vklad žalobcu bol 13.000,-€, a táto suma zohľadňovala nielen výšku základného imania, ale aj zásoby na tovare spoločnosti. Spoločníkmi spoločnosti sa stali dňa 30.03.2015 a spoločnosť dostala názov BEDY, s.r.o.. Po určitom čase predaj sviečok rapidne klesol a nastal problém s odbytom. Viac ako polovica tovaru sa nepodarila predáť a sviečky ležia v skladových priestoroch. Žalobca sa účelovou žalobou snaží minimalizovať stratu na ich obchode a svoj vklad do podnikania prezentuje ako pôžičku žalovanému.

6. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu dňa 22.08.2017 a uviedol, že žalovaný evidentne zavádza súd, keď tvrdí, že suma 13.750,-eur bola protihodnotou za účtovnú hodnotu spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. (neskôr BEDY s.r.o.), teda za jej odkúpenie a za zásoby tovaru v tejto spoločnosti. Žalovaný pravidelnými splátkami v období od 18.05.2015 do 18.01.2017 vrátil žalobcovi peniaze v celkovej sume 5.305,30 eur a to s poznámkou „pôžička“ v prevodných príkazoch. Z emailu žalobcu zo dňa 23.03.2015 a ďalších dôkazov, ktoré predložil žalovaný vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému celkom 2.573,44 eur od 02.02.2015 do 02.03.2015 (4 platby vo výške 1.400 eur, 350 eur, 350 eur a 473,44 eur) Tieto finančné prostriedky mu však boli v krátkej dobe vrátené v troch platbách: 350 eur dňa 18.03.2015 a 1612,60 eur dňa 20.03.2015, t.j. v celkovej sume 1.962,60 eur, pričom zvyšnú sumu vo výške 610,84 eur žalobca žiadal, aby mu ju žalovaný vrátil, ktorú žalovaný dňa 25.03.2015 žalobcovi vrátil prevodným príkazom s poznámkou „BELKO-VRÁTKA“. Jediná platba vo výške 350 eur, ktorá išla na účet spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. bola okamžite vrátená s poznámkou „vrátka, omyl“. V tejto súvislosti žalobca poukázal na zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 30.03.2015, ktorá preukazuje, že k prevodu obchodných podielov spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. od dcéry žalovaného na žalobcu a žalovaného došlo jednoznačne bezodplatne (čl. 2.1 zmluvy). V zmluve sa neuvádza, že by spoločnosť SOUVLA GRIL s.r.o. mala účtovnú hodnotu vo výške 20.000,-eur alebo nejakú inú reálnu

hodnotu. Neuvádzajú sa ani žiadne zásoby na tovare v tejto spoločnosti ani žiaden vklad žalobcu vo výške 13.000,-eur ako tvrdí žalovaný v odpore. Žalobca vedel, že poskytnutú pôžičku žalovaný potrebuje pre svoje podnikanie, a že má byť vyplatená zo zisku z jeho podnikania, keďže iné príjmy žalovaný nemal, avšak poskytol žalovanému pôžičku tak, aby žalovaný zodpovedal za jej vrátenie celým svojím majetkom pre prípad, že jeho podnikanie zlyhá (a to z logického dôvodu, že sám žalobca zodpovedá celým svojím majetkom Tatra banke za úver). Žalobca do spoločnosti vstúpil iba preto, aby pomohol žalovanému s podnikaním, a teda aj s vrátením pôžičky. Žalobca nikdy nedostal z uvedenej spoločnosti žiadne dividendy. Zmluva o pôžičke je tzv. reálna zmluva a vznikne až odovzdaním (prenechaním) finančných prostriedkov. Žalovaný vykonal sám 18 prevodných príkazov v prospech účtu žalobcu a do poznámky pre príjemcu jasne a zrozumiteľne uviedol slovo „pôžička“. Tieto prevodné príkazy nevykonal žalobca, čo potvrdzuje aj potvrdenie od Tatra banky, podľa ktorého žalobca nemal oprávnenie disponovať s predmetným účtom spoločnosti BEDY s.r.o.

7. Žalovaný sa k replike žalobcu v lehote určenej súdom podľa § 167 ods. 4 C.s.p. nevyjadril, pričom o následkoch márneho uplynutia tejto lehoty bol poučený.

8. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, ako aj z výsluchu strán sporu súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: XX-XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi Tatra bankou, a.s. ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa 23.03.2015 vyplýva, že veriteľ poskytol žalobcovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 13 750 eur, s úrokovou sadzbou 7,9 % ročne, výška RPMN 8,31 %, výška priemernej RPMN 10,28 %, počet mesačných splátok 72, výška splátky 241,15 eur, termín splátky do 20. dňa príslušného mesiaca, výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť: 17.362,80 eur.

10. Z potvrdenia o hotovostnom vklade zo dňa 23.03.2015 vyplýva, že žalobca vložil sumu 13 750 eur vkladom na účet žalovaného v Slovenskej sporiteľni H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s poznámkou: pôžička.

11. Z výpisu z účtu žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s. vyplýva, že pravidelnými splátkami v období od 18.05.2015 do 18.01.2017 bolo žalobcovi vrátené v celkovej sume 5.305,30 eur a to s poznámkou „pôžička“ v prevodných príkazoch, a to v čiastkach po 241,15 eur, resp. v ich násobkoch, okrem splátky v mesiaci február, ktorá bola uhradená v čiastke 100,-eur dňa 3.2.2016 a 141,15 eur dňa 3.2.2016.

12. V mailovej správe zo dňa 23.12.2014 žalovaný napísal žalobcovi: „Cau G., posielam návrh zmluvy a nový katalog“.

13. V mailovej správe zo dňa 2.2.2015 žalobca napísal žalovanému: „Ahoj G., poslal som Ti 1.400,-Eur zo súkromného účtu z Tatrabanky, zajtra by si ich mal mať na účte. Podľa toho, čo písal G., by to mali mať už vyrobené a zbalené, písal, že v pondelok to bude pripravené na prevzatie, takže po úhrade by sa to nemalo zdržiavať.“

14. Z potvrdenia o odoslaní platby zo dňa 18.3.2015 vyplýva, že v tento deň bola z účtu č. H. v Tatra banke a.s. (účet patriaci toho času spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o.) odoslaná platba 350,-Eur na účet žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s. s poznámkou pre príjemcu : W. záloha - vratka omyl.

15. Z potvrdenia o odoslaní platby zo dňa 18.3.2015 vyplýva, že v tento deň bola z účtu žalovaného v Slovenskej sporiteľni H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX odoslaná platba 1.612,60 Eur na účet žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s. s doplňujúcim údajom - G. Y..

16. Z potvrdenia o odoslaní platby zo dňa 3.3.2015 vyplýva, že v tento deň bol na účet žalovaného v Slovenskej sporiteľni H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX odoslaná platba 473,44 Eur z účtu žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s. s doplňujúcim údajom -Sviecky depeha.

17. Z potvrdenia o odoslaní platby zo dňa 20.2.2015 vyplýva, že v tento deň bola na účet žalovaného v Slovenskej sporiteľni H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX odoslaná platba 350,- Eur z účtu žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s..

18. Z potvrdenia o odoslaní platby zo dňa 13.2.2015 vyplýva, že v tento deň bola na účet H. v Tatra banke a.s. (účet patriaci toho času spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o.) prijatá platba 350,- Eur zaslaná z účtu žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s., s popisom: „Zaloha“.

19. Z potvrdenia o odoslaní platby zo dňa 3.2.2015 vyplýva, že v tento deň bola na účet žalovaného v Slovenskej sporiteľni H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX odoslaná platba 1.400,- Eur z účtu žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s..

20. V mailovej správe zo dňa 23.3.2015 žalobca napísal žalovanému: „Ahoj G., toto som poslal zo súkromného účtu:

súkromné 2.2.2015 1.400

súkromné 13.2.2015 350

súkromné 19.2.2015 350

súkromné 2.3.2015 473,44

Toto som dostal

vrátené 18.3.2015 - 350

vrátené 20.3.2015 - 1612,60

Rozdiel je 610,84 Eur, pošli mi to prosím ťa na súkromný účet. Pre istotu to porátaj aj ty, ale malo by to byť ok. Ďakujem. G.“

V odpovedi žalovaný odpísal žalobcovi: „ok, to je ten v tatrabanke“.

21. Z potvrdenia o odoslaní platby zo dňa 25.3.2015 vyplýva, že v tento deň bola z účtu žalovaného v Slovenskej sporiteľni H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX odoslaná platba 610,84 Eur na účet žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s. s doplňujúcim údajom - Y.-vratka.

22. V zmluve o prevode obchodného podielu uzavretej medzi V. Y. ako prevodcom a G. Y. (žalovaným) a D.. G. W. (žalobcom) ako nadobúdateľmi 1/ a 2/ dňa 30.03.2015 sa uvádza, že prevodca prevádza na nadobúdateľa 1/ a nadobúdateľa 2/ každému svoj obchodný podiel v spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. o veľkosti 50% reprezentovaný úplne splateným peňažným vkladom 2.500,-Eur. Prevod obchodného podielu na nadobúdateľov je bezodplatný (čl. 2.1 cit. Zmluvy).

23. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I spoločnosti BEDY s.r.o. vyplýva, že táto je právny nástupcom spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. na základe rozhodnutia jediného spoločníka zo dňa 2.4.2015, a to od 23.4.2015. Od tohto dňa sa stali konateľmi a spoločníkmi spoločnosti žalobca a žalovaný, obaja s výškou splateného peňažného vkladu po 2.500,-Eur.

24. Z potvrdenia Tatra banky, a.s. zo dňa 14.08.2017 vyplýva, že D.. G. W. mal v období od 30.03.2015 do dátumu vystavenia potvrdenia (14.8.2017) oprávnenie disponovať len s bežným účtom č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý bol vedený pod názvom D.. G. W..

25. V konaní pred súdom právny zástupca žalovaného uviedol, že napriek tomu, že žalobca dňa 23.3.2015 peniaze poukázal na účet žalovaného, tieto mali byť určené a nakoniec aj boli použité za účelom spoločného podnikania žalobcu a žalovaného. Žalovaný tieto peniaze ešte v tento deň poukázal na účet spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o.. Tieto prostriedky boli neskôr z firemného účtu použité na spoločné podnikanie a splátky tejto pôžičky boli neskôr hradené žalobcovi výlučne z účtu spoločnosti BEDY s.r.o.. Tento postup, t.j. poukázanie pôžičky na účet žalovaného a neskôr na účet spoločnosti, bol uskutočnený práve preto, že žalobca a ani žalovaný nefigurovali v danej spoločnosti ani ako spoločníci a ani ako konatelia. K prevodu obchodného podielu z dcéry žalovaného ako jedinej spoločníčky a jedinej konateľky spoločnosti došlo na žalobcu a žalovaného až dňa 30.3.2015, keď bola podpísaná zmluva o prevode obchodného podielu, ktorá bola práve z dôvodu poskytnutia tej pôžičky podpísaná ako bezodplatná. Ku dňu podpisu prevodu obchodného podielu na žalobcu a žalovaného bola účtovná hodnota firmy okolo 20.000,-€, pričom táto účtovná hodnota spočívala v hodnote naskladneného tovaru firmy. Spolu spoločnosť BEDY s.r.o. uhradila žalobcovi na splátkach 11.686,15 €, a to na základe

bankových prevodov na účet žalobcu. Na poslednom pojednávaní dňa 24.5.2018 právny zástupca žalovaného konštatoval, že žalovaný a ani spoločnosť BEDY s.r.o. na základe žiadneho titulu nie sú zaviazaní platiť úroky z pôžičky na ktorú sa zaviazal žalobca osobne. Úmyslom žalobcu a žalovaného bol vykonávať spoločnú podnikateľskú činnosť a peniaze, ktoré boli žalobcom žalovanému poskytnuté a neskôr prevedené na účet BEDY s.r.o., boli na to určené. Svedčí o tom aj záznam v účtovníctve spoločnosti, kde je evidovaná táto pohľadávka ako pôžička a taktiež o tom svedčí aj skutočnosť, že všetky splátky pôžičky žalobcovi boli doteraz hradené z firemného účtu.

26. V konaní pred súdom žalovaný vypovedal, že koncom roka 2014 sa so žalobcom rozhodli, že spoločne vytvoria firmu, v ktorej budú veľkoobchodne predávať vonné sviečky. Už v decembri 2014 posielal žalobcovi katalóg a zmluvu ohľadom sviečok zn. CHEERFUL. Vo februári objednali prvú testovaciu vzorku, už na túto poukázal žalobca finančné prostriedky, a to dňa 2.2.2015 sumu 1.400,-€, 13.2.2015 sumu 350,-€, 19.2.2015 sumu 350,-€, 2.3.2015 sumu 473,44 €. Tieto peniaze boli tiež ako pôžička, boli to jeho súkromné peniaze, boli mu postupne vračané. Keď prišla prvá várka sviečok a otestovali si, že je dobrá, tak sa dohodli, že spoločnú firmu nebudú vytvárať novú, lebo aj z časového a finančného hľadiska by to bolo náročné, ale rozhodli sa, že použijú na spoločné podnikanie firmu dcéry žalovaného. Po spoločnej dohode žalovaný mal mať na starosti v tejto firme predaj, žalobca viacmenej marketing a finančné zabezpečenie, nakoľko sviečky sú z USA a žalovaný anglicky nevie. Tá firma mala nejaký kapitál, ktorý je účtovne vedený, takže na vyváženie toho kapitálu sa dohodli, že žalobca vloží finančné prostriedky približne v účtovnej hodnote majetku firmy. Tieto boli poukázané na osobný účet žalovaného. On (žalovaný) vložil do firmy dcérin 50% podiel, ktorý mu darovala. Bol to ich rodinný podnik. Medzitým objednali ďalší tovar, tento tovar neobjednával žalobca sám, teda žalovaný nešiel podnikat sám, ako to tvrdí žalobca, že mu poskytol finančné prostriedky na jeho účet za účelom jeho podnikania. Finančné prostriedky, ktoré dňa 23.3.2015 žalobca vložil na osobný účet žalovaného, následne on (žalovaný) ešte v ten deň fyzicky vybral v sume 10.000,-€ a vložil ich na firemný účet, vtedy ešte SOUVLA GRIL s.r.o.. Ešte v ten deň sa tieto prostriedky použili na spotový obchod, teda kúpili doláre a poslali do USA. Tieto peniaze boli teda určené na kúpu ďalšieho tovaru s tým, že keď sa tento tovar predá, finančné prostriedky sa mu vrátia. Preto bol tento vklad koncipovaný ako pôžička, a takto je aj vedený v účtovníctve firmy. Zvyšný obnos z 13.750,-€ žalovaný postupne zo svojho účtu previedol na súkromný účet jeho dcéry a táto to následne previedla na firemný účet. Z toho vyplýva, že celých 13.750,-€ sa použilo na chod firmy, okrem tých 610,-€, ktoré boli vrátené žalobcovi na jeho účet z predchádzajúcich štyroch jeho pôžičiek. Celý február a marec spolu aktívne spolupracovali na objednávke tovaru. Z toho vyplýva, že nie on (žalovaný) chcel podnikat a žalobca mu chcel len vypomôcť, ale aktívne sa podieľal na podnikaní. To následne vyústilo do prevodu obchodného podielu 30.3.2015. Odvtedy sú spoločníkmi vo firme BEDY s.r.o.. Pokračovali v podnikaní, následne objednali ďalší tovar, boli tam komunikácie s Američanmi, kde sa aktívne žalobca zapájal do spoločného podnikania. V rámci odpovedí na otázky právneho zástupcu žalovaného žalovaný ďalej uviedol, že účtovná hodnota 20.000,-€ spočívala v hodnote tovaru na sklade, ktorým boli grily. Tieto grily sa postupne - ale málo - predávali, nie všetky sú predané - niektoré sú v komisionálnom predaji. V roku 2017 boli za šrotovú cenu 100,-Eur firme M.. X. O. (IDEAHUNTER s.r.o.), s ktorým má žalovaný obchodný aj priateľský vzťah, predané tie grily, ktoré boli v tom čase fyzicky na sklade. Tieto grily boli v sklade dlhodobo, boli hrdzavé, nepoužiteľné, ďalej nepredajné; za šrotovú cenu ich predal preto, lebo nevidel iný spôsob zhodnotenia tohto tovaru. Keď žalobcovi núkal, aby si aj on urobil prístup k firemnému účtu, jeho odpoveď bola, že stačí, keď ho bude mať on (žalovaný). Na otázku právneho zástupcu žalovaného, prečo žalobca poskytol túto pôžičku 7 dní predtým než sa stal spoločníkom BEDY s.r.o. a nie už o ten jeden týždeň neskôr, žalovaný odpovedal, že boli v časovej tiesni, nakoľko sviečky sú sezónny tovar a bola objednaná doprava a tieto sviečky bolo treba zaplatiť, pričom poukázal na obsah mailovej správy zo dňa 16.3.2015, ktorú písal žalobca americkej strane. Museli teda tie peniaze mať čím skôr na účte, aby ich poslali následne do Ameriky na zaplatenie faktúry. Túto realizovali 23.3.2015, kedy žalobca vložil peniaze na osobný účet žalovaného, ktorý ich následne fyzicky vybral a vložil na firemný účet a ešte v ten deň sa zaplatila confirmácia do USA. Tie peniaze boli vedené vo firme ako pôžička firmy, on bol len prostredník, aby ich vložil na ten účet. K uvedenému účtu mal prístup ako zamestnanec firmy SOUVLA GRIL s.r.o.. Takto sa so žalobcom dohodli. Bola to jedna z podmienok, že tie peniaze dá, aby si potom prepísali podiel firmy 50 ku 50 bezodplatne.

27. Podľa žalovaným predloženého Prehľadu splátok firmy BEDY s.r.o. bola z účtu tejto spoločnosti č. H. v Tatra banke a.s. uhradená na účet žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie od 18.5.2015 do 4.4.2017 suma spolu 11.686,15 eur, ktorá však zahŕňa aj splátky po 241,15 eur mesačne

za uvedené obdobie, popísané v bode 11 tohto rozsudku. Navyše sú tam započítané úhrady: dňa 29.12.2015 v sume 3.000,-eur, 24.2.2016 v sume 1.000,-eur, 14.3.2016 v sume 2.000,-eur, 20.4.2016 v sume 500,-eur a 4.4.2017 v sume 122,-eur, teda spolu v sume 6.622,-eur. Podľa výpisu z účtu žalobcu, označeného v bode 11 tohto rozsudku, tieto úhrady aj skutočne boli realizované.

28. Inventúrny výpis z 1.1.2015 obsahuje evidované zásoby tovaru spoločnosti (vtedy SOUVLA GRIL s.r.o.) k 1.1.2015 s tým, že na súpise je rukou dopísané, že v období od 01/2015 do 04/2015 sa predali tri kusy grilu GARDEN a jeden kus grilu CAMPING.

29. Podľa faktúry zo dňa 23.2.2017 bolo predaných spolu 209 ks grilov za sumu 100,-€. spoločnosti IDEAHUNTER s.r.o..

30. Podľa prehľadu pohybov na účte BEDY s.r.o. za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015, založeného do spisu žalovaným, ku dňu 23.3.2015, bola na účte spoločnosti evidovaná pôžička od spoločníka v sume 10.000,-eur, k 26.3.2015 v sume 1.000,-eur, k 27.3.2015 v sume 1.000,-eur a k 30.3.2015 v sume 1.000,-eur.

31. Právny zástupca žalobcu, reagujúc na prednes žalovaného na pojednávaní uviedol, že pôvodne žalobca nemal mať žiadnu účasť v spoločnosti, avšak ako žalovaný uviedol, on nevedel komunikovať po anglicky. Žalobca vedel a súhlasil, že pomôže žalovanému s komunikáciou s dodávateľom menom G., t.j. že bude komunikovať za žalovaného. Následne mu žalovaný navrhol, aby sa stal aj konateľom a spoločníkom jeho rodinnej spoločnosti, aby mohol oficiálne vystupovať za túto spoločnosť pri kontakte s dodávateľmi. Keďže mu žalobca chcel dohodiť aj pár obchodov tak mohol žalobca ich sám odkomunikovať, keďže išlo o jeho známych a obchodných partnerov. Žalobca mal svoje vlastné podnikanie - spoločnosť BFC-SK s.r.o., s ktorou spolu s otcom podniká, a pri tomto podnikaní nemal čas sa venovať inému podnikaniu a už vonkoncom nemal záujem podnikáť s tovarom, ako sú vonné sviečky, pretože s takýmto tovarom nemá žiadne skúsenosti. Žalovaný mu povedal, že obchod s grilmi krachuje, a že nemá žiadne peniaze. Prišiel za žalobcom ako svojím priateľom s plačom, že má problémy doma s manželkou, že si napožíčaval peniaze od jej rodinných príslušníkov, a že má nápad podnikáť so sviečkami, že grily sa ukončia, pretože ide o nepredajný tovar, ale že sviečky určite pôjdu, a že ich už predával s niekým iným. Ale len potrebuje finančnú výpomoc, keďže banka mu úver nedá a od rodinných príslušníkov a iných známych si už požičal. Žalobca mu teda túto pôžičku poskytol s dohodou, že mu ju vráti žalovaný, pôžičku poskytol žalovanému, hoci vedel, že vlastne peniaze sa mu vrátia zo zisku, ktorý žalovaný bude mať z predaja sviečok, a preto mu aj pomáhal, aby mu žalovaný túto pôžičku postupne splatil. Žalobca, keď už bol spoločníkom spoločnosti BEDY s.r.o., požičal finančné prostriedky aj tejto s.r.o.. Tieto však už vložil na účet spoločnosti a žiadal ich okamžité vrátenie vzhľadom na to, že tieto pôžičky neboli kryté majetkom žalovaného, keďže boli poskytnuté spoločnosti. Pôžičku, ktorú poskytol žalovanému umožnil, aby žalovaný postupne splácal naďalej v zmysle dohodnutých splátok na dobu 6 rokov. Z tohto vidieť, že pokiaľ žalobca mal vôľu poskytnúť finančné prostriedky s.r.o.-čke, tak vyžadoval úplne iný spôsob vrátenia týchto finančných prostriedkov t.j. naspäť v plnej výške v krátkej dobe. Naproti tomu pôžičku, ktorá bola zabezpečená majetkom žalovaného, teda pôžičku poskytnutú jemu ako fyzickej osobe na jeho súkromný účet v banke, žalobca nežiadal splácať inak ako postupnými splátkami. Ak aj žalovaný uviedol, že spoločnosť BEDY s.r.o. mu uhradila 11.000,-€, v tom sú započítané aj tieto krátkodobé pôžičky. Žalobca sa nestaral o to, že prečo aj pôžička poskytnutá žalovanému sa mu vyplácala z účtu BEDY s.r.o., pretože mu len záležalo na tom, aby mu žalovaný vrátil požičané peniaze, bolo mu jedno z akého účtu a v konečnom dôsledku považoval finančné prostriedky na účte BEDY s.r.o. ako finančné prostriedky žalovaného, preto nikdy nežiadal mať prístup k tomuto účtu a žalovaný mu to ani nikdy neponúkol. K evidovaniu spornej pôžičky v účtovníctve spoločnosti právny zástupca žalobcu poukázal na to, že je tam uvedené, že 23.3.2015 bola prijatá pôžička od spoločníka vo výške 10.000,-€. Avšak v tom čase žalobca nebol spoločníkom spoločnosti vtedy ešte SOUVLA GRIL s.r.o.. On nepovažoval túto spoločnosť za jeho podnikanie, čiže on vôbec za celé roky nenazrel do účtovníctva tejto firmy, vôbec nevedel, že táto spoločnosť vedie túto pôžičku voči nemu. O tejto skutočnosti sa dozvedel až tento rok, keď sa snažili predáť túto firmu, aby sa jej zbavili a kupujúci mal námietku, že existujú nejaké pohľadávky tejto spoločnosti voči spoločníkom a odmietol ju kúpiť, až vtedy sa dozvedel, že vlastne firma niečo také vôbec eviduje.

32. Podľa výpisu z účtu žalobcu č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v Tatra banke a.s. boli na účet H. v Tatra banke a.s. (účet patriaci spoločnosti BEDY s.r.o.) v období od 2.7.2015 do 2.11.2015 zaslané

prostriedky spolu v sume 9.165,-eur, a to dňa 2.7.2015 suma 1.500,-eur, dňa 10.9.2015 suma 3.435,-eur, dňa 16.10.2015 suma 3.500,-eur a dňa 2.11.2015 suma 730,-eur.

33. V mailovej správe zo dňa 1.2.2016 žalobca napísal žalovanému: „Ahoj G., pozri prosím výpisy v prílohe, neprišla mi splátka úveru za január (len za december) a keď som požičiaval peniaze do firmy maminych 3.000,-eur a gabikinych 3.000,-eur, tak som poslal navyše o svojich 500,-eur a 435,-eur a 2.11. ďalších 730,-eur. Bez januárovej splátky úveru je to 1.665,-eur. Mame treba vrátiť 3.000,-eur takže mimo úveru je to 4.665,-eur. Skontroluj prosím, či to sedí....“

34. Právny zástupca žalobcu v reakcii na výsluch žalovaného v konaní pred súdom, ako i ním na pojednávaní predložené listinné dôkazy vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.12.2017 poukázal na to, že tvrdenia žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 28.11.2017 sa vôbec nezhodujú so skutočnosťami uvedenými v odpore žalovaného a je evidentné, že žalovaný účelovo zmenil svoje pôvodné tvrdenia. Vo svojom odpore žalovaný jednoznačne poprel, že by žalobcom poskytnuté finančné prostriedky predstavovali akúkoľvek pôžičku. Žalovaný hovoril o vklade do podnikania, o protihodnote za tovar na sklade a výšku základného imania („vklad žalobcu bol 13000 €, ktorý zohľadňoval nielen výšku základného imania 5000 €, ale aj zásoby na tovare v tejto spoločnosti“). Žalovaný hovoril o odkúpení „v pomere 50-50“, a že žalobca sa snaží „minimalizovať svoju stratu na tomto obchode a svojho vklad do podnikania dnes prezentuje ako pôžičku“. Na pojednávaní dňa 28.11.2017 žalovaný však už priznal, že išlo o pôžičku, avšak tvrdí, že ide o pôžičku poskytnutú obchodnej spoločnosti. Tvrdenia žalovaného o tom, prečo žalobca poslal peniaze najprv na jeho účet, však nemajú žiadnu logiku. Žalobca poznal číslo účtu spoločnosti v banke, čo dokazuje jeho prevod zo dňa 13.02.2015 vo výške 350 eur na účet SOUVLA GRIL s.r.o. (ktorý bol dňa 18.03.2015 vrátený žalobcovi s poznámkou „vrátka, omyl“). Vzhľadom na to, že z požičanej sumy 13.750,-eur bola suma 10.000,-eur v ten istý deň vložená na účet spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. neexistuje žiadne vysvetlenie, prečo by žalobca neposlal finančné prostriedky priamo na účet spoločnosti, okrem evidentného úmyslu žalobcu poskytnúť pôžičku žalovanému a nie spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. Vysvetlenie žalovaného, že žalobca neposlal finančné prostriedky na účet spoločnosti, keďže nebol ešte spoločníkom tejto spoločnosti, nemá žiadnu logiku, nakoľko z požičaných 13.750,-eur až 12.000,-eur skončilo aj tak na účte spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. v čase kedy žalobca stále nebol spoločníkom v tejto spoločnosti, čiže neexistuje racionálny dôvod, prečo by žalobca neposlal peniaze priamo na účet SOUVLA Gril s.r.o., keďže tieto peniaze aj tak skončili na účte tejto spoločnosti skôr než bol jej spoločníkom. Teda okrem jasného dôvodu a to, že pôžička bola určená žalovanému a nie spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o., čo potvrdzuje aj fakt, že vyššie uvedená platba na účet SOUVLA GRIL s.r.o. zo dňa 13.02.2015 vo výške 350 eur bola bezodkladne vrátená s poznámkou „vrátka, omyl“. Bez logiky je aj tvrdenie žalovaného, že výška pôžičky zohľadňovala výšku základného imania spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. vo výške 5.000,-eur. Na pojednávaní žalovaný jasne uviedol, že spoločnosť nemala žiadne finančné prostriedky, a preto musel okamžite vložiť požičané peniaze na účet spoločnosti, ktorá následne zaplatila za objednaný tovar (sviečky) a dopravu. Žalovaný teda potvrdil, že výška základného imania bola v tom čase len údaj zapísaný v obchodnom registri, avšak spoločnosť reálne nemala žiadne finančné prostriedky vo výške 5.000,-eur, a preto neexistoval dôvod, aby prevod obchodného podielu spoločnosti na žalobcu bol podmienený zaplatením resp. poskytnutím pôžičky vo výške, ktorá zohľadňuje aj výšku základného imania. Ďalej právny zástupca žalobcu uviedol, že dôkazy (e-mail) predložené žalovaným na pojednávaní dňa 28.11.2017 vôbec nepreukazujú, že by sa žalobca „aktívne podieľal na podnikaní“ spoločnosti BEDY s.r.o. Práve naopak potvrdzujú, že žalobca najmä pomáhal iba prekladať, čo bezpochybné dokazuje napr. e-mail zo dňa 16.03.2015 s predmetom „objednávka G.“, v ktorom žalovaný žiada žalobcu o preklad slovami „poprosím o preklad díky“ a následne je vidno, že žalobca tento preklad pre žalovaného aj urobil.

35. Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 517 ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Podľa § 149 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 151 ods. 2 C.s.p. ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 153 ods. 1 C.s.p. strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 153 ods. 2 C.s.p. na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Podľa § 153 ods. 3 C.s.p. ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 154 C.s.p. prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 167 ods. 4 C.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, doručí vyjadrenie žalobcu podľa odseku 3 žalovanému do vlastných rúk a umožní mu, aby sa k nemu vyjadril v lehote určenej súdom. Žalovaný uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na svoju obranu; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalovaného o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

Podľa § 191 ods. 1 prvá veta C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

36. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a vyššie uvedených zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

37. Podstatným skutkovým tvrdením, z ktorého súd pri svojom rozhodovaní v prejednávanej veci vychádzal, bolo skutkové tvrdenie žalobcu, že dňa 23.3.2015 poskytol na osobný účet žalovaného pôžičku v sume 13.750,-eur, pričom sa ústne dohodli, že žalobca poskytuje žalovanému pôžičku odplatne s rovnakým úrokom, ako je výška úroku ním čerpaného spotrebiteľského úveru od Tatra banky a.s. a žalovaný sa zaviazal žalobcovi pôžičku s úrokmi splácať mesačne do 20. dňa každého kalendárneho mesiaca vo výške splátok zodpovedajúcej úveru čerpaného žalobcom na tento účel v Tatra banke a.s.. Na preukázanie tohto skutkového tvrdenia žalobca v konaní predložil listinné dôkazy, a to najmä zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a potvrdenie o hotovostnom vklade dňa 23.03.2015

v sume 13.750,-eur na účet žalovaného v Slovenskej sporiteľni a.s. č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s poznámkou: „pôžička“.

38. Žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu svoju obranu založil na výslovnom popretí uvedeného podstatného skutkového tvrdenia žalobcu v žalobe s tým, že suma poskytnutá žalobcom na účet žalovaného mala byť vkladom žalobcu do spoločnosti BEDY s.r.o. za účelom spoločného podnikania žalobcu a žalovaného prostredníctvom nej, pričom zohľadňovala nielen výšku základného imania, ale aj zásoby v pôvodnej spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. (ako právneho predchodcu BEDY s.r.o.), podiely v ktorej neskôr od dcéry žalovaného V. Y. kúpili žalobca a žalovaný každý v 1. Inými slovami, že suma 13.750,-eur bola protihodnotou za účtovnú hodnotu spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. (neskôr BEDY s.r.o.), teda za jej odkúpenie a za zásoby tovaru v tejto spoločnosti. Avšak neskôr, vo svojom výsluchu na pojednávaní dňa 28.11.2017 žalovaný uviedol, že tento vklad (žalobcu do podnikania) bol koncipovaný ako pôžička, a takto je aj vedený v účtovníctve firmy (BEDY s.r.o.). Podľa žalovaného boli teda peniaze určené na kúpu ďalšieho tovaru za účelom podnikania spoločnosti BEDY s.r.o. s tým, že keď sa tento tovar predá, finančné prostriedky sa žalobcovi (zo zisku) vrátia. Ďalej podľa žalovaného účtovná hodnota spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. vo výške 20.000,-€ spočívala v hodnote tovaru na sklade, ktorými boli grily. Tieto grily sa postupne - ale málo - predávali, nie všetky sú predané - niektoré sú v komisionálnom predaji. V roku 2017 boli za šrotovú cenu 100,-Eur firme M.. X. O. (IDEAHUNTER s.r.o.) predané tie grily, ktoré boli v tom čase fyzicky na sklade.

39. Podľa konštantnej judikatúry zmluva o pôžičke má povahu reálneho kontraktu. Vznik pôžičky teda predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Pri peňažnej pôžičke môže dôjsť k odovzdaniu požičanej čiastky aj bezhotovostným prevodom na účet dlžníka, k čomu v tomto prípade aj došlo. Podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je podnikateľ právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca. Vzhľadom k tomu, že z výpisu z Obchodného registra ako aj zo Zmluvy o prevode obchodného podielu je zrejmé, že žalovaný v čase prijatia plnenia titulom zmluvy o pôžičke na svoj osobný účet vedený v Slovenskej sporiteľni a.s. nebol ani spoločníkom, ani konateľom spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. (ako právnej predchodkyne BEDY s.r.o.), mohol peňažné plnenie prijať jedine pre seba, a nie pre spoločnosť. Z vykonaného dokazovania žiadnym spôsobom nevyplývalo, že by pri prijatí peňažného plnenia, resp. pri vzniku zmluvy o pôžičke bol žalovaný konal menom spoločnosti (vtedy SOUVLA GRIL s.r.o.), preto je nutné uzavrieť, že konal vlastným menom.

40. Súd ďalej konštatuje, že v procesnej obrane žalovaného absentuje racionálny základ, keď v zhode so žalobcom je potrebné konštatovať, že žalobca poznal číslo účtu spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. v banke, čo dokazuje jeho prevod zo dňa 13.02.2015 vo výške 350,-eur na tento účet (ktorý bol dňa 18.03.2015 vrátený žalobcovi s poznámkou „vrátka, omyl“). Vzhľadom na to, že z požičanej sumy 13.750,-eur bola suma 10.000,-eur v ten istý deň žalovaným (23.3.2015) vložená na účet spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o., neexistuje žiadne iné logické vysvetlenie, prečo by žalobca neposlal finančné prostriedky priamo na účet tejto spoločnosti, okrem takého, že žalobca mal úmysel poskytnúť pôžičku žalovanému a nie spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o.. Vysvetlenie žalovaného, že žalobca neposlal finančné prostriedky na účet spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o., keďže vtedy nebol ešte jej spoločníkom, tiež neobstojí, pretože z požičaných 13.750,-eur až 13.000,-eur napokon aj tak skončilo práve na účte spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o., a to v čase kedy žalobca stále nebol spoločníkom v tejto spoločnosti. Neexistuje teda racionálny dôvod, prečo by žalobca neposlal peniaze priamo na účet SOUVLA Gril s.r.o., ak by bol mal vôľu poskytnúť pôžičku spoločnosti a nie žalovanému. Táto skutočnosť tiež svedčí o tom, že pôžička bola určená žalovanému a nie spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o.. Takýto záver podporuje aj fakt, že vyššie uvedená platba 350,-eur uhradená žalobcom na účet SOUVLA GRIL s.r.o. dňa 13.02.2015 bola v plnej výške bezodkladne vrátená žalobcovi s poznámkou „vrátka, omyl“. Pokiaľ ide námietku žalovaného, že pôžička žalobcu mala byť evidovaná v účtovníctve spoločnosti BEDY s.r.o. ako pôžička spoločníka, tu súd zdôrazňuje, že v čase jej poskytnutia (23.3.2015) ešte žalobca nebol spoločníkom tejto spoločnosti.

41. Obranu žalovaného súd hodnotí taktiež ako účelovú a nepresvedčivú, a to jednak preto, že najskôr v odpore proti platobnému rozkazu existenciu pôžičky výslovne poprel a neskôr hovoril o „vklade koncipovanom ako pôžička“. Nedôveryhodná je tiež preto, že v období od 18.5.2015 až do 18.01.2017 boli realizované splátky pôžičky žalobcovi v sumách po 241,15 eur mesačne, resp. ich násobkoch, a to s poznámkou k transakcii, že ide o pôžičku. Prevodné príkazy pritom zadával žalovaný, keď žalobca nemal dispozičné právo k účtu spoločnosti BEDY s.r.o.. Navyše skutkové tvrdenia žalovaného o účtovnej

hodnote spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. a o vklade žalobcu do spoločnosti sú ničím nepreukázané, keď 50% podiel v uvedenej spoločnosti (neskôr BEDY s.r.o.) bol na žalobcu podľa Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 30.3.2015 prevedený bezodplatne. Bez racionálneho základu je aj tvrdenie žalovaného, že výška pôžičky zohľadňovala výšku základného imania spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o. vo výške 5.000,-eur. Z výsluchu žalovaného na pojednávaní vyplynulo, že spoločnosť reálne nemala žiadne finančné prostriedky, a práve preto žalovaný musel okamžite (pod časovým tlakom) vložiť žalobcom požičané peniaze na účet spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o., ktorá následne zaplatila za objednaný tovar (sviečky) a dopravu. Preto neexistoval dôvod, aby prevod obchodného podielu spoločnosti na žalobcu bol podmienený zaplatením, resp. poskytnutím pôžičky vo výške, ktorá zohľadňuje aj výšku základného imania. Pokiaľ ide o „zásoby“ spoločnosti SOUVLA GRIL s.r.o., ich hodnotu ku dňu prevodu obchodného podielu na žalobcu žalovaný nijako nepreukázal, a z výsluchu žalovaného možno vyvodiť, že boli nepredajné, takmer bezcenné. Nie je ani zrejmé, žeby žalobca bol mal záujem na podnikaní s grilmi, výlučne ktoré mali podľa výpovede žalovaného predstavovať zásoby SOUVLA GRIL s.r.o..

42. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k skutkovému záveru, že žalobca dňa 23.3.2018 poskytol pôžičku práve žalovanému ako fyzickej osobe vo výške 13.750,-eur, a to odplatne s rovnakým úrokom, ako je výška úroku žalobcom čerpaného spotrebiteľského úveru od Tatra banky a.s. a žalovaný sa zaviazal žalobcovi pôžičku s úrokmí splácať mesačne do 20. dňa každého kalendárneho mesiaca vo výške splátok zodpovedajúcej úveru čerpaného žalobcom na tento účel v Tatra banke a.s., teda vo výške 241,15 eur mesačne. O tom svedčí predovšetkým tá skutočnosť, že práve takto bola pôžička od 18.5.2015 až do 18.1.2017 žalobcovi aj splácaná. Žalovaný v priebehu konania, a to v lehotách určených mu súdom v priebehu konania na predloženie podstatných a rozhodujúcich tvrdení túto skutočnosť (odplatosť pôžičky) vôbec nespochybnil. Až na poslednom pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný a ani spoločnosť BEDY s.r.o. na základe žiadneho titulu nie sú zaviazaní platiť úroky z pôžičky, na ktorú sa zaviazal žalobca osobne. Z dôvodu oneskoreného (§ 153 C.s.p.) vzniesenia tohto prostriedku procesnej obrany naň súd neprihliadal. Avšak i v prípade, že by bol žalovaný poprel odplatosť pôžičky včas, nezodpovedanou by zostala otázka, prečo potom bola pôžička plnená v splátkach v období od 18.5.2018 do 18.01.2017 presne v zmysle skutkového tvrdenia žalobcu, t.j. po 241,15 eur mesačne vo výške bankou žalobcu (Tatra banka a.s.) určených splátok spotrebiteľského úveru.

43. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že vypožičaná čiastka mala byť použitá pre podnikanie spoločnosti BEDY s.r.o., na čom sa obe strany (žalobca a žalovaný) pri uzavieraní zmluvy o pôžičke mohli zhodnúť, nemožno bez ďalšieho len z tejto skutočnosti vyvodzovať vôľu žalobcu uzavrieť zmluvu s uvedenou spoločnosťou a nie so žalovaným ako fyzickou osobou. Nešlo totiž o vôľu zmluvných strán, ale o motív ich konania (NS ČR 28Cdo/3790/2008). Tiež skutočnosť, že žalobca sa zúčastňoval na podnikaní spoločnosti BEDY s.r.o. a doteraz je jej spoločníkom a konateľom, nijako nepreukazuje, že pôžička zo dňa 23.3.2015 nebola poskytnutá žalovanému. Napokon z vykonaného dokazovania vyplynulo a aj sám žalobca to potvrdil, že poskytoval pôžičky aj spoločnosti BEDY s.r.o. ako právnickej osobe. Tvrdil však, že pri nich vyžadoval okamžité vrátenie (čo žalovaný nijako nepoprel) a čo žalobca aj logicky vysvetlil tým, že tieto neboli kryté majetkom žalovaného.

44. Žalovaný v konaní vôbec nesporeval skutkové tvrdenia žalobcu o úhrade pôžičky v období od 18.5.2015 do 18.01.2017 spolu v sume 5.305,30 eur (22 splátok po 241,15 eur), čo napokon vyplýva aj z predložených listinných dokladov. Poukazoval však na to, že tieto nehradil on, ale spoločnosť BEDY s.r.o. zo svojho účtu. Skutočnosť, že pôžička bola hradená z účtu spoločnosti a nie z účtu žalovaného, by však súd mohol zohľadniť len v neprospech žalovaného tým, že by ani tieto platby neboli považované za splácanie pôžičky žalovaným. Pre plnenie pôžičky je totiž dôležité len miesto plnenia, nie miesto, z ktorého je plnené. Tu do úvahy prichádza aj posúdenie tohto plnenia ako „plnenie za iného, čo mal podľa práva plniť sám“ (§454 OZ). Súd teda dospel k záveru, že žalovaný bol povinný plniť žalobcovi v zmysle skutkového tvrdenia žalobcu v žalobe, teda po 241,15 eur mesačne až do úplného splatenia spotrebiteľského úveru čerpaného žalobcom. V zmysle zásady iudex ne eat petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán) však bolo možné v prejednávanej veci žalobcovi priznať žalovaným neuhradené splátky pôžičky len v tom rozsahu (istina zo splátok v celkovej výške 241,15 eur), ako si to žalobca v žalobe v znení jej rozšírenia uznesením č.k. 11C/32/2017-149 zo dňa 29.3.2018, aj skutočne uplatnil.

45. Pokiaľ ide o žalovaným súdu predložené skutkové tvrdenie, spočívajúce v tom, že žalovaný mal žalobcovi uhradiť spolu sumu 11.686,-eur v období od 18.5.2015 do 4.4.2017 (z toho 6.622,-eur mimo úhrady na pôžičku v sume 13.750,-eur z 23.3.2015), tak súd vzhľadom na oneskorené (po lehote podľa §167 ods. 4 C.s.p. a dokonca až na pojednávaní dňa 27.11.2017) uplatnenie tejto procesnej obrany na ňu pri uplatnení inštitútu sudcovskej koncentrácie konania neprihliadal. Avšak vzhľadom na to, že žalobca do spisu založil doklad (výpis zo svojho účtu) preukazujúci skutočnosť, že spoločnosti BEDY s.r.o. boli ním v období od 2.7.2015 do 2.11.2015 poskytnuté pôžičky v celkovej sume 9.165,-eur, súd by ani nemohol uvedené úhrady zohľadniť v prospech žalovaného. Je totiž zrejmé, že úhrady žalovaného ním tvrdené a preukazované (realizované z účtu spoločnosti BEDY s.r.o.) nedosahujú výšku sumy, ktorá tvorí súčet istiny žalovanej pôžičky (13.750,-eur) a celkovej sumy pôžičiek poskytnutej žalobcom spoločnosti BEDY s.r.o. (9.165,-eur), ktorá predstavuje 22.915,-eur. Rozdiel medzi žalovanými úhradami (11.686,15 eur) a sumou 22.915,-eur pritom ani zďaleka nedosahuje výšku žalobcom v tomto konaní nárokovanej istiny (3.134,95 eur).

46. Keďže žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nesporoval splatnosť jednotlivých žalobcom uplatnených splátok pôžičky (namietal najmä svoju pasívnu vecnú legitímáciu), súd dospel k záveru, že žalovaný sa s plnením jednotlivých splátok pôžičky žalobcovi dostal do omeškania, preto ho zaviazal tiež na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v súlade so zákonom a nariadením vlády č. 87/1995 Z.z..

47. Z uvedených dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako znie výroková časť tohto rozsudku.

48. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).